

Juny del 1983. Adriana Ozores jugant amb el seu gos a la seva casa de Madrid

El virus preciós d'Adriana Ozores

LA SANG VA ENCAMINAR ADRIANA OZORES a ser el que és. Filla del gran José Luis Ozores i neboda dels no menys grans Mariano i Antonio, els gens van ser savis i es va fer actriu. Al principi al costat de la seva família, en films dirigits per Mariano i amb Antonio com a company de repartiment. Títols testimoni d'una època: *Los energéticos*, *Los chulos*, *Brujas mágicas* i *El hijo del cura*. Després, amb l'arribada dels anys 90, es va fer un nom com una de les actrius més prolífiques i respectades del cinema espanyol: *Manolito Gafotas*, *Plenilunio*, *La vida de nadie*, *La suerte dormida*, *Heroína...* va guanyar un Goya de repartiment per *La hora de los valientes* el primer cop que va ser nominada. En nominacions posteriors, va haver de marxar de la gala amb les mans buides en fins a cinc ocasions. La televisió (*Los hombres de Paco*, *La señora*, *La duquesa*, *Gran Hotel*) li ha permès rescabalar-se de l'ostracisme cinematogràfic. Amb *Cerca de tu casa*, d'Eduard Cortés, torna al cine. Hi interpreta la mare de Sílvia Pérez Cruz i també canta per donar alè i volada poètica a aquest relat sobre l'enquistada problemàtica dels desnonaments.

¿Fer cinema social és una manera útil d'estar i sentir-se a prop de la gent que ho passa malament?

A.O. Els comedians sempre estem a prop de la gent. No perquè estiguem tractant ara el drama dels desnonaments hi estem més a prop que altres vegades. Però en casos així és més explícit...

A.O. Sí, és una manera d'ajudar, de proporcionar una informació, un coneixement i una experiència que potser d'una altra manera no arribaria. Això és l'art!

Amb la comèdia també es pot arribar molt a l'espectador.

A.O. Totalment. Tant la comèdia com el drama poden arribar al fons del cor. El secret és la intel·ligència amb què els utilitzes, la capacitat d'inocular aquest virus preciós que és el bon cinema.

A 'Cerca de tu casa' cantes!

A.O. Tots ho fem. En especial la Sílvia, esclar, quina creació més bonica! A més a més, ens ha cuidat molt als actors que de cantar en sabem molt menys que ella. Ha sigut una experiència fantàstica.

Un actor ha de saber fer de tot?

A.O. De tot no! Els actors treballem la capacitat per sentir allò que estem fent i transmetre-ho amb la màxima emoció possible. Que cantem millor o pitjor no és tan important en aquest cas.

Què et va ensenyar la comèdia?

A.O. Tot, m'ha acompanyat sempre. Tenia un llegat de sis generacions d'actors al darrere, cosa que per força ha de ser beneficiosa. En el meu cas, em va injectar una manera de fer i d'entendre l'actuació amb molta naturalitat perquè moltes coses ja no calia que me les expliquessin. Les portava incorporades de fàbrica.

Vas ser a l'homenatge al teu oncle Mariano als últims premis Goya.

A.O. Va ser molt emocionant, un acte de justícia. El cinema que ell feia va contribuir decisivament a crear indústria, un engranatge imprescindible perquè un altre tipus de pel·lícules fossin també possibles.

La marca Ozores té molts fans encara.

A.O. Sí, hi ha molts friquis que són fans dels meus tiets. Santiago Segura, per exemple, n'és molt partidari.

Aquell tipus de comèdia es va acabar en sec.

A.O. Per una qüestió política es va considerar que calia fer un canvi de rumb –molt necessari, d'altra banda– i el meu tiet va ser el cap de turc.

¿Han canviat moltes coses en la manera de fer del cinema espanyol?

A.O. Bastantes. Ara tot va molt més de pressa, els diners i els pressupostos imposen exigències molt elevades. Tot se suporta a base d'una tensió i una rapidesa excessives. Abans hi havia molta més diversió, moltes rialles!

A finals dels 90 i principis dels 2000 eres l'actriu de moda.

A.O. Vaig treballar molt, és cert. Va ser el moment de l'esclat del cinema de Miguel Albaladejo, que em cridava sempre, i també d'una generació de directors amb què vaig treballar en diverses pel·lícules: Gracia Querejeta, Ángeles González-Sinde, Patricia Ferreira...

Per què vas parar tan en sec de fer cine?

A.O. Per un cúmul de circumstàncies, suposo. Perquè ara hi ha menys diners i es roda menys cinema, perquè potser hi ha menys papers interessants d'actrius i també perquè som moltes i molt bones les actrius que estem treballant. Hi ha molta competència.

El teatre i la televisió han sigut molt bons companys de viatge també.

A.O. N'estic molt orgullosa. Quan feia tant cine no podia fer teatre i en aquesta segona etapa n'he pogut fer, i de molt bo! Aquesta feina és una cursa de fons, i la sort és també un component important. Una pot tenir 20 anys, ser guapíssima i tenir molt de talent i estar amb una mà al davant i l'altra al darrere. És tot així de màgic.

Què és el millor de la teva feina?

A.O. Experimentar vides que no són la teva. Ficar-te a la pell d'altres persones. Deixar-los el teu cos i la teva ànima i quedar-te despullada.

I què és el que més ajuda a fer-ho?

A.O. Voler-ho. No es pot fer sense compromís, sense lluitar amb tu mateix i amb les teves inseguretats. No és fàcil i té una part de misteri, de motius desconeguts que hi aporten un component màgic innegable. ■

per Toni Vall

Adriana Ozores interpreta la mare de Sílvia Pérez Cruz a la pel·lícula 'Cerca de tu casa'. Toni Vall ha parlat amb ella de cinema social, el pas del temps i el pes dels gens Ozores